

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Καθαρές θέσεις, νέα πρόσωπα

Η απόφαση να ανοίξει το ζήτημα της ηγεσίας στη Νέα Δημοκρατία ήταν επιβεβλημένη και έπρεπε να έχει δρομολογηθεί από καιρό. Η μεγάλη κεντροδεξιά παράταξη χρειάζεται πλήρη αναδιάρθρωση και να γίνει ένα

σύγχρονο κόμμα με καθαρές θέσεις και νέα πρόσωπα. Για να το πετύχει θα πρέπει να απογαλακτισθεί από μηχανισμούς, βαρωνίες και ταμπού που την έχουν καθλώσει εδώ και καιρό. Υπάρχει ένας κόσμος που θέ-

λει να στηρίξει ένα κόμμα που εκφράζει την εξωστρέφεια, την επιχειρηματικότητα, τη σαφή ευρωπαϊκή πορεία και τον νόμο και την τάξη. Πρόκειται για ποσοστό σημαντικά μεγαλύτερο από αυτό που πέτυχε η

Ν.Δ. στις τελευταίες δύο αναμετρήσεις. Στο χέρι της είναι να το διεκδικήσει, αρκεί να προχωρήσει σε λύσεις γενναίες και μακροπρόθεσμες, όχι σε εσωκομματικούς συμβιβασμούς και αναπαραγωγή του χθες.

ΑΥΓΗ Του Γιώργου Ανανδρανιστάκη

Έλαβαν ό,τι τους άξιζε

Επιτρέψτε μου λίγα λόγια για τους ηττημένους ή τους ολιγότερο νικητές των εκλογών. Για τους νικητές που θα συγκυβερνήσουν, το μόνο που έχω να πω είναι «ούτε ψύλλος στον κόρφο τους».

Νέα Δημοκρατία: Με τη συμπάρασταση των συστημικών ΜΜΕ και των συστημικότατων δημοσκοπών, ο Μεϊμαράκης προσπάθησε να νεκραναστήσει τη Ν.Δ. και το μόνο που κατάφερε ήταν να ξεπεράσει σε ύψος τον Σαμαρά κατά 0,3%. Χέζε ψηλά κι αγνάντευε, Βαγγέλη μου. Το φουντωτό μουστάκι της στάνης δεν μπόρεσε να κρύψει το μοχθηρό και εκδικητικό πρόσωπο μιας Δεξιάς που ακόνιζε τα δόντια της για να ξαναδαγκώσει το παχουλό φιλέτο της εξουσίας.

Χρυσή Αυγή: Το 7% των φασιστών είναι απολύτως ντροπιαστικό, ιδίως μετά την ανάληψη της πολιτικής ευθύνης για τη δολοφονία του Φύσσα. Ντροπιαστικό για τους 380.000 που ψήφισαν τους ναζιστές, εν πλήρη γνώση και επίγνωση ότι με την ψήφο τους γίνονται πολιτικοί συνένοχοι στη δράση μιας εγκληματικής οργάνωσης. Και μην ακούσω τους συνήθεις αριστερούς που σπεύδουν κάθε φορά να τους αθώσουν, επικαλούμενοι τη δυστυχία και την κακομοιριά τους. Κι άλλοι δυστύχησαν, αλλά δεν κατάπιαν αγκυλωτούς σταυρούς για να κορέσουν την πείνα τους.

ΠΑΣΟΚ: Το αφασικό χαμόγελο της Φώφης φώτισε το δρόμο και κάποιοι λίγοι πασόκοι που είχαν ξεμείνει από φακό βρήκαν το δρόμο για το σπίτι. Γύρισαν στο σπίτι και βρήκαν μέσα τον Βενιζέλο, τον Λοβέρδο, τον Χρυσοχοϊδή, τον Λαλιώτη, τον Σκανδαλίδη, συν τον Χατζηνωκράτη και τον Μαργαρίτη, που θρονιάστηκαν στη σοφίτα ως σώγαμπροι. Δεν βαριέσαι

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Τάσος Παπάς

Πασοκοδεξιά κυβέρνηση;

Έχει η κυβέρνηση έντονο δεξιό και πασοκικό χρώμα, όπως λέει η ιστοσελίδα Iskra; Φέρνω μπροστά μου τον κατάλογο των υπουργών και των υφυπουργών και ψάχνω τους δεξιούς, δηλαδή όσους προέρχονται από τη συντηρητική παράταξη. Αν εξαιρέσεις τους πέντε των ΑΝ.ΕΛΛ. που ήταν είναι και θα παραμείνουν στο χώρο της Δεξιάς και τον Παπαγγελόπουλο, δεν μπορώ να εντοπίσω κάποιον ή κάποιαν άλλη με αυτά τα χαρακτηριστικά. Εκτός αν βαφτίσουμε συλλήβδην την κυβέρνηση δεξιά, οπότε καθαρίσαμε στα γρήγορα και χωρίς περιπτώσεις δεύτερες σκέψεις. Συνεχίζω την ανάγνωση του καταλόγου για να ανακαλύψω τους πασόκους. Έχουμε και λέμε: Κουρουμπλής, Τζάκρη, Σπίρτζης, Μπόλαρης, Μάρδας. Κλείσαμε και με τους πασόκους. Έντεκα στους

46 (πασόκοι και δεξιοί), δεν είναι βεβαίως αμελητέα ποσότητα, δεν είναι όμως και μεγάλο πλήθος. Από τις θέσεις που κατέχουν μπορεί κάποιος να υποστηρίξει ότι δεν θα είναι αυτοί που θα δώσουν τον τόνο στα κυβερνητικά πράγματα. Αντιθέτως, βρίσκω πολλούς με προέλευση από το ΚΚΕ και το ΚΚΕ Εσωτερικού.

Και με την ευκαιρία: Από τους παραπάνω σχεδόν όλοι συμμετείχαν και στην προηγούμενη κυβέρνηση μαζί με τα στελέχη της τότε Αριστερής Πλατφόρμας, αλλά δεν θυμάμαι να είχαν εκφράσει τα συγκεκριμένα στελέχη τη δυσφορία τους που κάθονταν δίπλα-δίπλα στις συνεδριάσεις του υπουργικού συμβουλίου και των άλλων κυβερνητικών οργάνων. Όπως δεν θυμάμαι να είχαν διαφωνήσει με τη συνεργασία του ΣΥΡΙΖΑ με τους

και μόνο που εξευτελίστηκε ο Βενιζέλος, χαλάλι της τής Φώφης.

ΚΚΕ: Οι ομοιογενείς υπέγραψαν μνημόνιο, η θάλασσα έγινε γιαούρτι, πλην όμως, το Κόμμα του Λαού χωρίς Λαό ξέμεινε από κουτάλια. Μαρμαρωμένο έμεινε το ποσοστό του ΚΚΕ, σα να πάγωσαν ο χρόνος και οι ψηφοφόροι. Ο Κουτσούμπας έκανε καλή εκστρατεία, δεν μπόρεσε ωστόσο να κρύψει ότι το πάλαι ποτέ κραταιό Κομμουνιστικό Κόμμα έχει καταντήσει σχέση φανατικών που φυλάττουν αρχαία σύμβολα.

Το Ποτάμι: Ο Σταύρος είναι γεννημένος κυβερνήτης, ευτυχώς όμως για εμάς, δεν θα κυβερνήσει ποτέ. Το κόμμα που σιγματίστηκε από την αλαζονεία, τον εξυπνακισμό και τη βαθύτατη γραμματοσύνη του ιδρυτή του, το κόμμα που εξελίχθηκε σε πανηγύρι φιλελεύθερης κοινοτοπίας, οδεύει πλησίον προς τη δύση του. Προς θεού, παιδιά! Μην ανατρέψετε τον Σταύρο, γιατί θα επιστρέψει στην τηλεόραση.

Λαϊκή Ενότητα: Αυτοί που ανέτρεψαν την πρώτη κυβέρνηση της Αριστεράς, οι σφετεριστές του ΟΧΙ που φώναξε ο λαός, οι προσκυνητές του τοτέμ της δραχμής, οι υβριστές των συντρόφων τους, εκείνοι που τόλμησαν να μιλήσουν για χούντες, γύψους και Παπαδόπουλους, έλαβαν τελικά ό,τι τους άξιζε. Είναι κρίμα που θα λείπει από τη Βουλή ο Γλέζος-αχ, βρε Μανώλη, σε πήραν στο λαιμό τους οι διασπαστές, είναι ευλογία που θα απουσιάσουν η Ζωή Κωνσταντοπούλου, η Ραχήλ Μακρή και τα παρελκόμενά τους.

ΑΝ.ΕΛΛ.

Επίσης, και στις τάξεις της Λαϊκής Ενότητας υπάρχουν πρόσωπα που προέρχονται από τη Δεξιά (Ραχήλ Μακρή, Γ. Ρωμανιάς), αλλά και αρκετοί πρώην πασόκοι. Αυτοί όμως προφανώς είναι υπεράνω υποψίας επειδή είπαν όχι στο τρίτο μνημόνιο.

Κάπως έτσι φυσικά μπερδεύονται τα σύνορα που χωρίζουν τη Δεξιά από την Αριστερά. Αν το μόνο κριτήριο για να χαρακτηριστεί κάποιος αριστερός είναι η αντίθεση του στο μνημόνιο και τίποτε άλλο (για παράδειγμα η θέση του για το περίφημο κοινωνικό ζήτημα που είναι και το καθοριστικό στοιχείο για την τοποθέτηση στην κλίμακα Δεξιά-Αριστερά), τότε προκύπτουν υβριδικά ιδεολογικά σχήματα και πολιτικά συμπλήματα.

ΕΘΝΟΣ

Ούτε ώρα για χάσιμο

Κι αφού λύθηκε και ο γρίφος του σχηματισμού της κυβέρνησης και οι αλληπάλληλες καραμπόλες ικανοποίησαν επιθυμίες και εξουδετέρωσαν αντιρρήσεις, η χώρα είναι από σήμερα και τυπικά έτοιμη να ξεκινήσει την προσπάθεια για να ανταποκριθεί στις δεσμεύσεις έναντι των εταίρων και δανειστών και να χαράξει την πορεία για τη σταδιακή βελτίωση της κοινωνικοοικονομικής κατάστασης του λαού.

Είναι πάγια τακτική μας να αποφεύγουμε τις βιαστικές κρίσεις και αξιολογήσεις. Στην πολιτική το μόνο που μετράει είναι το αποτέλεσμα. Και την κυβέρνηση συνολικά αλλά και τον κάθε υπουργό χωριστά θα τους κρίνουμε ανάλογα με τις επιδόσεις τους. Απλώς στη φάση αυτή τρεις είναι οι προϋποθέσεις που ευχόμαστε να έχουν διασφαλιστεί από τις πρωθυπουργικές επιλογές. Πρώτον, η αποδοχή εκ μέρους όλων των υποχρεώσεων που το μνημόνιο επιβάλλει, δεύτερον, η γνωστική επάρκεια για τη διευθέτηση των επιμέρους προβλημάτων και, τρίτον και σημαντικότερον, η αναγκαία αποφασιστικότητα.

Περίοδος χάριτος δεν υπάρχει και το γνωρίζουν πολύ καλά όλοι τους. Οι ημερομηνίες είναι πιεστικές, οι εταίροι δεν παραλείπουν να μας το θυμίζουν από την Κυριακή το βράδυ, και οι ειλημμένες υποχρεώσεις πολλές, σοβαρές και με βαριές επιπτώσεις για τους ήδη οικονομικά εξουθενωμένους από την πεντάχρονη κρίση μισθωτούς, συνταξιούχους και μικροεπαγγελματίες.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο θα κινηθεί η νέα κυβέρνηση, και από τις αντοχές της αλλά και τις γενικότερες επιδόσεις της θα κριθεί αν και κατά πόσον μπορούμε να προσβλέπουμε σε καλύτερες μέρες. Γιατί δεν αρκεί να ανταποκριθούν οι κυβερνώντες στις εκκρεμούσες υποχρεώσεις, θα πρέπει να διαθέτουν και τη δυνατότητα να σχεδιάσουν και να προωθήσουν παρεμβάσεις που θα επαναφέρουν τη χώρα σε αναπτυξιακή τροχιά.